

ХОМОГЕНИЗАЦИЈА

Јединство у Србији није у функцији прошлости, већ у функцији садашњости и будућности. У Србији није изведена хомогенизација на националној основи па се зато критика не може прихватити. У Србији није изведена хомогенизација на националној основи, али јесте и то могу да кажем прилична хомогенизација свих грађана Србије, а они као што је познато нису само Срби, поготово не у Војводини и Београду, на пример.

Али, истовремено бих морао да питам критичаре хомогенизације, зашто им смета хомогенизација народа и људи уопште, ако је она извршена на праведним, хуманим и прогресивним идејама, у вези са сопственим интересима, а није на штету других? Није ли то смисао, циљ коме тежи човечанство одувек? Није ваљда смисао људске заједнице да буде нехомогена, разједињена, чак и када су јој тежње прогресивне и хумане. У Србији се јединство није успоставило на мржњи према недужним људима, већ на солидарности са жртвама насиља. Није се постигло на борби против интереса других народа или против интереса других људи, већ на борби за своје интересе чије остварење никога не угрожава. Бар не, никог поштеног, добронамерног, југословенски и социјалистички оријентисаног грађанина. Није се јединство успоставило против социјализма и Југославије, већ за социјализам и Југославију. Према томе, ради се о позитивном, прогресивном, хуманом и историјски оправданом јединству, не само једног народа већ већине грађана и то се обично и догађа када се један народ или једно друштво нађу суочени са неправдом и суочени са потребом да се та неправда отклони. Мислим да је то данас сваком добронамерном човеку јасно, као што мислим да мора бити јасно да ће се Савез комуниста Србије са позитивним променама о којима говорим,

---

Двадесета седница ЦК СКЈ, Београд, јануар—фебруар 1989. године.

укључујући крупне позитивне промене које су се десиле у Савезу комуниста Војводине, у сваком погледу понашати у функцији јачања Југославије и социјализма у остваривању задатака изласка из кризе. И да ће Србија равноправно са другим републикама, не сматрајући да јој припада више али ни мање — ни права, ни обавеза, ни одговорности — дати свој пуни допринос решавању проблема које имамо.